

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5.09.2018 r. (numer (...)) organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Organ w Ł. Inspektorat w Ł. - orzekł, że ubezpieczona A. P. (1), jako pracownik u płatnika składek G. K. (1), nie podlega, od dnia 1 lutego 2018 roku, obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu.

W uzasadnieniu decyzji, organ rentowy wskazał, że w dniu 26 lutego 2018 roku płatnik składek z uchybieniem ustawowego terminu zgłosił A. P. (1) do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego ze skutkiem od dnia 1 lutego 2018 roku. Ubezpieczona od 20 kwietnia 2018 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim z powodu ciąży. Płatnik składek, G. K. (1), złożyła wniosek o przyznanie ubezpieczonej świadczenia, z tytułu zasiłku chorobowego, poczynając od dnia 23 maja 2018 roku.

Organ rentowy wskazał, że w dniu zgłoszenia A. P. (1) do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, ubezpieczona zdawała sobie sprawę z faktu pozostawania w ciąży. Zgodnie z ustaleniami organu, A. P. (1), w dniu 31 stycznia 2018 roku, zawarła z płatnikiem G. K. (1), umowę o pracę na czas określony, która miała obowiązywać w dniach 1 lutego 2018 roku - 31 stycznia 2019 roku. Na mocy postanowień umownych, ubezpieczona miała być zatrudniona w wymiarze 1/2 etatu, po 4 godziny dziennie przez 5 dni w tygodniu, za wynagrodzeniem w wysokości 1500 zł brutto. A. P. (1) w zakresie swoich obowiązków miała zajmować się segregowaniem dokumentów, ich porządkowaniem oraz archiwizacją, wprowadzaniem do systemu, a także wykonywaniem innych zadań zleconych, w tym, także, poza zakładem pracy.

W toku czynności kontrolnych, przeprowadzonych w dniach 18-20 lipca 2018 roku przez ZUS I Oddział w Ł. w przedsiębiorstwie płatnika składek ujawniono, że A. P. (1) wykonuje swoją pracę 6 dni w tygodniu - od poniedziałku do piątku w godzinach 16.30/17.00 do godziny 19.00/20.00 oraz w soboty w godzinach 10.00-16.00. Ponadto, organ rentowy stwierdził, że A. P. (1) zatrudniona została za wyższym wynagrodzeniem aniżeli inni pracownicy zatrudnieni w zakładzie pracy. Płatnik składek, stan ten tłumaczył nagłą i pilną potrzebą, spowodowaną spiętrzeniem się zadań w przedsiębiorstwie. Uzasadniając swoją decyzję Inspektorat uznał przesłankę nagłego i pilnego zatrudnienia jako niewiarygodną, wskazując, że zadania wchodzące w zakres obowiązków ubezpieczonej nie mogą spełniać kryterium uzasadniającego z jednej strony nagłości i pilności dokonania zatrudnienia przez płatnika, a z drugiej wpływać na dyferencjację wynagrodzeń pracowników w ramach jednego przedsiębiorstwa. W tym kontekście, podniesiono, także, brak przesłanki ekonomiczno-gospodarczej, zasadności dokonania takiego zatrudnienia przez pracodawcę (płatnika).

Organ rentowy wskazywał, również, na wadliwość zaświadczenia lekarskiego dopuszczającego A. P. (1) do pracy. Stwierdzono, że zostało ono wydane przez nieuprawnionego do tego lekarza, co skutkowało, zdaniem organu rentowego, brakiem podstawy dopuszczenia ubezpieczonej do pracy przez pracodawcę.

W uzasadnieniu, organ rentowy podniósł również, że istnieje krótki okres pomiędzy zawarciem przez strony umowy o pracę, a złożeniem wniosku o przyznanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego na rzecz ubezpieczonej. Podkreślono, że, w miejsce ubezpieczonej, płatnik nie zatrudnił nowego pracownika, a jedynie rozdzielił zadania A. P. (1) pomiędzy innych pracowników oraz zawarł umowę zlecenia ze studentem - swoim synem.

Biorąc pod uwagę powyższe, organ rentowy wskazał, że zatrudnienie nie miało charakteru zatrudnienia pracowniczego, w rozumieniu art. 22 § 1 Kodeksu pracy. Podkreślono, że ubezpieczona oraz płatnik nie wykazali, że charakter czynności, wykonywanych przez A. P. (1), nosiły znamiona czynności właściwych dla takich, które wykonuje się w ramach stosunku pracy. W efekcie, organ rentowy skonkludował, że A. P. (1) zawarła umowę o pracę dla pozorów (art. 83 § 1 Kodeksu cywilnego w zw. z art. 300 k.p.), co oznacza, że umowa jest nieważna, w efekcie czego, nie było podstaw objęcia A. P. (1) ochroną ubezpieczeniową, z tego tytułu.

Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona. W treści pisma z dnia 3 października 2018 roku, zaprzeczyła, jakoby wiedziała o tym, że zaszła w ciążę w dniu 26 lutego 2018 roku (data zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych). Podniosła także, że wskutek macierzyństwa oraz mniejszej ilości zleceń, dochody z prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, spadły, w efekcie czego koniecznym stało się podjęcie przez nią zatrudnienia, od dnia 3 stycznia 2018 roku, w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w K..

A. P. (1) podkreśliła w odwołaniu, że początek roku kalendarzowego jest okresem wzmożonej pracy dla biur rachunkowych, co w pełni uzasadniało jej zatrudnienie. Ubezpieczona zarzuciła także organowi rentowemu pominięcie treści przedstawianych przez nią oświadczeń i pism.

W konkluzji A. P. (1) wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji.

/odwołanie k. 3-4/

W odpowiedzi na odwołanie z 9 listopada 2018 roku, organ rentowy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

/odpowiedź ZUS na odwołanie k. 6 /

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. (2) z domu S. , urodziła się (...) Ma wyższe wykształcenie. Ukończyła studia w Uniwersytecie (...) , na Wydziale E.-Socjologicznym , kierunek finanse i rachunkowość - w 2009r. W 2014r. ukończyła studia podyplomowe w zakresie wycenia nieruchomości .

Ma dwoje dzieci: F. , urodzonego (...) i R., urodzonego (...) Mąż wnioskodawczynie jest aktywny zawodowo - pracuje jako doradca do spraw nieruchomości . Rodzice wnioskodawczynie: ojciec jest właścicielem lokalu , w którym była zatrudniona matka wnioskodawczynie jako lekarz. Od dnia 1.02.108r. matka uzyskała prawo do emerytury.

/ zeznania wnioskodawczynie e-protokół rozprawy z dnia 11.02.2019r. płyta CD k. 80, w zw. informacyjnymi wyjaśnieniami – e-protokół rozprawy z dnia 4.02.2019r., płyta CD k. 64/ /

W dniu 3 stycznia 2018 roku A. P. (1) , zawarła umowę o pracę z firmą (...) B. P., na czas nieokreślony, w charakterze przedstawiciela handlowego, w pełnym wymiarze czasu pracy (**8 godzin dziennie , 40 godzin tygodniowo**) z wynagrodzeniem 3000 zł. Siedziba firmy znajduje się w prywatnym mieszkaniu B. P.. Wnioskodawczynie wykonywała czynności, w ramach umowy , od godziny 8 do 16 , polegające m.in. na podróżach z B. P. na teren budów, marketów budowlanych , wspólnot mieszkaniowych .

/akta osobowe z firmy (...) B. P. k. 77, zeznania wnioskodawczynie e-protokół rozprawy z dnia 11.02.2019r. płyta CD k. 80, w zw. informacyjnymi wyjaśnieniami – e-protokół rozprawy z dnia 4.02.2019r., płyta CD k. 64/

A. P. (1) **prowadzi, od dnia 1.01.2016r.** własną **działalność gospodarczą** w zakresie działalności rachunkowo-księgowej i doradztwa podatkowego.

/zaświadczenie z (...) k. 67/

Prowadziła działalność od 28.01.2003r. jako syndyk masy upadłości , ale , jak zeznała , zamknęła ją , po półtora roku.

/zeznania wnioskodawczynie e-protokół rozprawy z dnia 11.02.2019r. płyta CD k. 80, w zw. informacyjnymi wyjaśnieniami – e-protokół rozprawy z dnia 4.02.2019r., płyta CD k. 64/

W dniu **31 stycznia 2018 roku** A. P. (1) zawarła umowę, nazwaną umową o pracę na czas określony od 1.02.2018 do 31.01.2019 z G. K. (1), firma (...) księgowe , w wymiarze 1/2 etatu, z wynagrodzeniem 1500 zł. W informacji uzupełniającej do – umowy, nazwanej umową o prace znajduje się uregulowania : obowiązująca dobową normą czasu

pracy - 4 godziny dziennie, tygodniowa – 20 godzin w okresie rozliczeniowym wynoszące 1 miesiąc. ; wnioskodawczyni będzie świadczyć – „pracę” [cytata z punktu 10 B-6 akta osobowych k. 19] w godzinach od 7-15 –ej w 5 dniowej organizacji czasu pracy .

A. P. (1) złożyła zaświadczenie lekarskie, wydane przez lekarza kardiologa, specjalistę chorób wewnętrznych. Wykonywała czynności , w ramach stosunku prawnego z G. K. (1) w godzinach , od 16.30 , lub 17. [czas rozpoczęcia działań przez ubezpieczoną w Biurze G. K. nie był ściśle określony, był umowny i elastyczny] , podobnie jak czas zakończenia wykonywania czynności - do godziny 19-20. Wnioskodawczyni wykonywała tam – także czynności w weekendy , w godzinach od 10 do 16.

Zdarzało się, że czynności, należące do wykonania przez A. P. (1), wykonywali, w jej zastępstwie, inni współpracownicy

/zeznania płatnika G. K. (1) i zeznania ubezpieczonej A. P. (1) e-protokół rozprawy z dnia 11 lutego 2019 roku, płyta CD k. 80, w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami e-protokół rozprawy 4 lutego 2019 roku, płyta CD k. 64, zeznania świadków: A. K. , E. T. e-protokół rozprawy z dnia 11.02.2019r. płyta CD k. 80/

Ubezpieczona, zajmowała się porządkowaniem i weryfikacją dokumentów, ich archiwizacją, wprowadzaniem do systemu księgowego. W toku wykonywanych czynności A. P. (1) utrzymywała kontakt mailowy z płatnikiem , w godzinach , przed godziną 16.30 i np. po godzinie 20 . I np. w dniu 28.02.2018r. korespondencja e-mailowa z w godzinach 12.35 (G. K. wysłała e-mail`e do: A. P. (1) syndyk ptak @... – k. 40 akt ZUS, odpowiedzi wnioskodawczyni godziny 16.05 , w dniu . Podobnie E-malie , przedstawione do akt ZUS do dnia 3.04.2018r. – wysyłane i odbierane przed godzina 16 . **[e-maile między wnioskodawczynią - występującą jako syndyk kart w aktach ZUS: 40, 41, k. 42 z dn. 8.03. 2018r, 43 z dn. 13.03.2018r , k. 44 z dn. 19.03.2018, k. 45 z dn. 21.03.2018 , k. 46 z dn. 24.03.2018r. {sobota} godzina 16.18- 47]**, e-mail z dn. **16.04.2-18 godzina 22.10. k. 50 akt ZUS**

W dniu 28.02.2018r. , jak wynika wprost – z odnotowanej liczby godzin w „P. B. P. – 8 , była , zgodnie z umową o pracę w firmie (...) w godzinach 8-16 .

/umowa o pracę- akta osobowe B-1 k. 19, informacja uzupełniająca strona B-6 akt osobowych k. 19, dokumentacja medyczna k. 19, zał. do B-1, zakres obowiązków ubezpieczonej k. 19, 3-B; pismo ubezpieczonej do organu z 30 sierpnia 2018 roku: k. 28 w aktach ZUS, wydruki e-maili: k. 38-50 , w tym k. 40, 41 akt ZUS, akta ZUS, zeznania świadków: A. K. , E. T. e-protokół rozprawy z dnia 11.02.2019r. płyta CD k. 80, zeznania wnioskodawczyni e-protokół rozprawy z dnia 11.02.2019r. płyta CD k. 80, w zw. informacyjnymi wyjaśnieniami – e-protokół rozprawy z dnia 4.02.2019r., płyta CD k. 64, akta osobowe z firmy (...) k. 77 -{ strony w czerwonych okładkach plastikowych }/

Ubezpieczona przygotowywała się do zajścia w drugą ciążę od marca 2017 roku Ostatnią miesięczkę , przed, drugą ciążą wnioskodawczyni miała od 10.01.2018r.

(karta ciąży k. 22, historia choroby, k. 40, **historia choroby, k. 39**).

W dniu 26 lutego 2018 roku płatnik G. K. (1) zgłosiła A. P. (1) do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego (okoliczność bezsporna).

Ubezpieczona do 20 kwietnia 2018 roku pozostawała aktywna zawodowo,. W związku z powyższym, w tym czasie, dzieckiem ubezpieczonej opiekowali się jej rodzice.

(zeznania wnioskodawczyni e-protokół rozprawy z dnia 11.02.2019r. płyta CD k. 80, w zw. informacyjnymi wyjaśnieniami – e-protokół rozprawy z dnia 4.02.2019r., płyta CD k. 64/

Ubezpieczona, od dnia 20.04.2018r. stała się niezdolna do pracy , uzyskała zwolnienie lekarskie w związku z ciążą.

W dniu 22 maja 2018 roku (data wpływu wniosku do organu rentowego), płatnik składek zawniósł o objęcie ubezpieczonej zasiłkiem chorobowym w ramach świadczenia z ubezpieczenia społecznego ze skutkiem od dnia 23 maja 2018 roku.

/ zaświadczenie płatnika składek, k. 1 odwrot - k. 3 - akta ZUS).

Organ rentowy powziął wątpliwości co do faktu rzeczywistego zatrudniania ubezpieczonej przez płatnika w efekcie czego przeprowadził czynności kontrolne i wszczął postępowanie administracyjne, które zakończyło się wydaniem zaskarżonej decyzji numer (...).

Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się na dokumentach, załączonych do akt ZUS i do akt sprawy, w tym zawartych w aktach osobowych z firmy (...) i, dokumentacji sporządzonej w formie akt osobowych z Biura płatnika. Z niej bowiem w sposób uprawniony i wiarygodny, wynika konkluzja orzecznicza o braku – rzeczywistego wykonywania czynności, w ramach, formalnie, zawartej umowy, nazwanej umową prace.

W zbiorze dokumentów, nazwanych - aktami osobowymi wnioskodawczyni w firmie płatnika, **w informacji uzupełniającej do – umowy**, nazwanej umową o pracę znajdują się uregulowania : obowiązująca dobową normą czasu pracy - 4 godziny dziennie, tygodniowa – 20 godzin w okresie rozliczeniowym wynosząc 1 miesiąc. ; wnioskodawczyni będzie świadczyć – „pracę” [cytata z punktu 10 B-6 akta osobowych k. 19] w godzinach **od 7-15 – ej w 5 dniowej organizacji czasu pracy** .

I w tym kontekście, złożone przez wnioskodawczynię i płatnika, zeznania, ze wnioskodawczyni wykonywała czynności na rzecz płatnika w reżimie stosunku pracy, nie zasługują na wiarę. Albowiem wnioskodawczyni wykonywała czynności, w ramach stosunku prawnego z G. K. (1) w godzinach, od 16.30, lub 17. [czas rozpoczęcia działań przez ubezpieczoną w Biurze G. K. nie był ściśle określony, był umowny i elastyczny], podobnie jak czas zakończenia wykonywania czynności - do godziny 19-20. Wnioskodawczyni wykonywała tam – także czynności w weekendy, w godzinach od 10 do 16. A z informacji, do umowy o prace wynika, ze miała czynności wykonywać w pięciodniowym tygodniu pracy – 20 godzinnym. Nie zastrzeżono, że także w soboty. Co implikuje uprawniona tezę, że umowa nie była realizowana. Była pozorna.

Sąd przeanalizował korespondencję e-mailową, załączoną do akt ZUS, z której wynika, ze A. P. (1) utrzymywała także kontakt mailowy z płatnikiem, w godzinach innych, niż zeznały: wnioskodawczyni i płatnik [czyli w godzinach po 16.30 do 19-20]. I np. w dniu 28.02.2018r. korespondencja e-mailowa z w godzinach 12.35 (G. K. wysłała e-mail do: A. P. (1) syndyk ptak @... – k. 40 akt ZUS, odpowiedzi wnioskodawczyni godziny 16.05 - A. P. (1) utrzymywała kontakt mailowy z płatnikiem, w godzinach, przed godziną 16.30 i np. po godzinie 20. I np. w dniu 28.02.2018r. korespondencja e-mailowa z w godzinach 12.35 (G. K. wysłała e-mail`e do: A. P. (1) syndyk ptak @... – k. 40 akt ZUS, odpowiedzi wnioskodawczyni godziny 16.05, w dniu . Podobnie E-malie, przedstawione do akt ZUS do dnia 3.04.2018r. – wysyłane i odbierane przed godzina 16. [e-maile między wnioskodawczynią - występującą jako syndyk kart w aktach ZUS: 40, 41, k. 42 z dn. 8.03. 2018r, 43 z dn. 13.03.2018r, k. 44 z dn. 19.03.2018, k. 45 z dn. 21.03.2018, k. 46 z dn. 24.03.2018r. {sobota} godzina 16.18- 47], e-mail z dn. 16.04.2-18 godzina 22.10. k. 50 akt ZUS

W dniu 28.02.2018r., jak wynika wprost – z odnotowanej liczby godzin w „P. B. P. – 8, była, zgodnie z umową o pracę w firmie (...) w godzinach 8-16.

Sąd zwraca uwagę, że zgodnie z zawartą umową o prace z B. P., wnioskodawczyni, związana tą umową, miała wykonywać tamże – w firmie (...). P. prace w godzinach 8-16, o czym sama zeznała na rozprawie, i co w zeznaniach potwierdziła płatnik, że – wnioskodawczyni mogła wykonywać – czynności po południu.

Zatem, w kontekście tychże okoliczności, wynikających w materiału dowodowego, zgromadzonego w sprawie, Sąd nie dal wiary zeznaniom wnioskodawczyni, że wykonywała czynności w firmie płatnika w reżimie prawa pracy. Skoro – w

czasie , przedpołudniowym , gdy miała realizować czynności w ramach stosunku pracy z firmą (...), wysyłała e-mail`e , czyli wykonywała czynności na rzecz płatnika . Zeznając przed Sądem , ze takie czynności { czyli na rzecz płatnika} wykonywała tylko po południach , gdyż w godzinach 8-16 pracowała dla B. P. . Sprzeczność zeznań wnioskodawczynie z dokumentacją – jest porażająca.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 , art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2019 roku, poz. 300) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Pracownikiem jest osoba pozostająca w stosunku pracy (art. 8 ust. 1 ustawy systemowej). Pojęcie stosunku pracy w tym znaczeniu jest równoznaczne z pojęciem stosunku pracy definiowanym przez art. 22 k.p. (wyrok Sądu Najwyższego z 13 lipca 2005 roku, I UK 296/04, OSNP 2006/9-10/157).

Zgodnie z art. 22 § 1 Kodeksu pracy, przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w czasie i miejscu wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Oznacza to, że stosunek pracy posiada szczególne cechy odróżniające go od innych stosunków prawnych do niego zbliżonych: konieczność osobistego wykonania pracy, podporządkowanie pracownika pracodawcy, wykonywanie pracy określonego rodzaju na rzeczy pracodawcy i na jego ryzyko, odpłatność pracy.

Nawiązanie stosunku pracy skutkuje równoległym nawiązaniem stosunku ubezpieczenia. Choć oba te stosunki mają inne cele, to wzajemnie się one uzupełniają i zabezpieczają pracownika materialnie - pierwszy na co dzień, drugi na wypadek zdarzeń losowych. Stosunek ubezpieczenia społecznego pracowniczego jest konsekwencją stosunku pracy i jako taki ma charakter wtórny. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeżeli jest odprowadzana składka na ubezpieczenia społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego z 17 stycznia 2006 roku, III AUa 433/05, Legalis nr 88987). Sam fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają określone w art. 22 k.p. formalne elementy umowy o pracę nie oznacza, że umowa taka jest ważna. Czynności podejmowane w ramach zawartej umowy o pracę nie mogą nie mieć na celu rzeczywistej realizacji tej umowy, a jedynie uwiarygodnienie jej świadczenia. W przeciwnym razie stają się one czynnościami pozornymi, fikcyjnymi - pracownik udaje, że wykonuje jakieś czynności jedynie po to, by stworzyć dowody jej świadczenia.

Niniejsze postępowanie dotyczyło umowy, nazwanej umową o pracę, jaką G. K. (1), formalnie, zawarła z A. P. (1).

Z dokonanych ustaleń wynika, że A. P. (1), na podstawie wyżej wymienionej umowy, miała wykonywać czynności na stanowisko pracownika biurowego w wymiarze 1/2 etatu za wynagrodzeniem w wysokości 1500 zł brutto.

Należy, w pierwszej kolejności, spostrzec, że A. P. (1), przed podjęciem – zatrudnienia - w firmie (...) nie przedstawiła zaświadczenia lekarskiego, które mogłoby być podstawą dopuszczenia jej do pracy na określonym w umowie stanowisku, wydanego przez uprawnionego lekarza, tj. lekarza w rozumieniu § 7 Rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1996 roku w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy (Dz.U. z 2016 roku, poz. 2067). Zgodnie z art. 229 § 4 k.p. pracodawca nie może dopuścić do pracy pracownika bez aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku w warunkach pracy opisanych w skierowaniu na badania lekarskie.

Powyzsza okoliczność wskazuje zatem, że umowa o pracę nie była podstawą wykonywania czynności z niej wynikających. Niezrealizowanie przez G. K. (1) obowiązku na niej nałożonego ustawowo sugeruje, że stosunek prawny, łączący strony, nie był stosunkiem pracy , w rozumieniu przepisów prawa.

W razie ustalenia, że, w łączącym strony stosunku prawnym, występowały elementy obce stosunkowi pracy, nie jest możliwa ocena, że zawarta została umowa o pracę.

Nawiązanie stosunku pracy skutkuje równoległym powstaniem stosunku ubezpieczenia. Obydwa te stosunki, jakkolwiek mają inne cele, to wzajemnie się uzupełniają i zabezpieczają pracownika materialnie - pierwszy na co dzień, drugi na wypadek zdarzeń losowych. Stosunek ubezpieczenia społecznego pracowniczego jest konsekwencją stosunku pracy i jako taki ma charakter wtórny. Ubezpieczenie społeczne nie może bowiem istnieć bez stosunku pracy. Uruchomienie stosunku ubezpieczeniowego może odnosić się wyłącznie do ważnego stosunku pracy, a więc takiego, który stanowi wyraz woli obu stron realizowania celów, którym umowa ma służyć. Jeżeli stosunek pracy nie powstał, bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet, jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Wspólnota (...)).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że podleganie pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu jest uwarunkowane nie tyle samym faktem zawarcia umowy o pracę i opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika, rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Sam bowiem fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają, określone w art.22 k. p. formalne elementy umowy o pracę nie oznacza, że umowa taka jest ważna. Jeżeli strony umowy o pracę, przy składaniu oświadczeń woli, mają świadomość tego, że osoba, określona w umowie o pracę jako pracownik pracy świadczyć nie będzie, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, i do podjęcia i wykonywania pracy nie doszło a jedynym celem umowy było umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to taką umowę uważa się za zawartą dla pozorów - art.83§1 k.c. Umowa ta nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008 roku II UK 148/07, Lex nr 846577; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 roku II UK 321/04, OSNP 2006/11-12/190; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2001 roku II UKN 244/00, OSNP 2002/20/496; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 roku II UK 204/09, Lex nr 590241).

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy A. P. (1) faktycznie świadczyła pracę na rzecz firmy (...), czy też strony zawarły, kwestionowaną umowę o pracę, wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a więc dla pozorów, ewentualnie, czy zawarta, między stronami, umowa o pracę, nosiła cechy innego stosunku prawnego niż stosunek pracy.

W ocenie Sądu, analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że A. P. (1) **nie wykonywała aktywności** na rzecz firmy płatnika **na podstawie umowy o pracę**, a zatem – swoją aktywnością nie wypełniła dyspozycji art. 22 k.p.

Z dokonanych ustaleń wynika, że w zbiorze dokumentów, nazwanych - aktami osobowymi wnioskodawczynie w firmie płatnika, **w informacji uzupełniającej do – umowy**, nazwanej umową o pracę znajdują się uregulowania : obowiązująca dobową normą czasu pracy - 4 godziny dziennie, tygodniowa – 20 godzin w okresie rozliczeniowym wynosząc 1 miesiąc. ; wnioskodawczynie będzie świadczyć – „pracę” [cytata z punktu 10 B-6 akta osobowych k. 19] w godzinach **od 7-15 –ej w 5 dniowej organizacji czasu pracy** .

I w tym kontekście, złożone przez wnioskodawczynię i płatnika, zeznania , ze wnioskodawczynie wykonywała czynności na rzecz płatnika w reżimie stosunku pracy, nie zasługują na wiarę. Albowiem wnioskodawczynie wykonywała czynności , w ramach stosunku prawnego z G. K. (1) w godzinach , od 16.30 , lub 17. [czas rozpoczęcia działań przez ubezpieczoną w Biurze G. K. nie był ściśle określony, był umowny i elastyczny] , podobnie jak czas zakończenia wykonywania czynności - do godziny 19-20. Wnioskodawczynie wykonywała tam – także czynności w weekendy , w godzinach od 10 do 16. A z informacji , do umowy o prace wynika , ze miała czynności wykonywać w pięciodniowym tygodniu pracy – 20 godzinnym. Nie zastrzeżono , że także w soboty. Co implikuje uprawniona tezę , że umowa nie była realizowana. Była pozorna.

Sąd przeanalizował korespondencję e-mailową , załączoną do akt ZUS , z której wynika, że A. P. (1) utrzymywała kontakt mailowy z płatnikiem , w godzinach innych , niż zeznały: wnioskodawczynie i płatnik [czyli w godzinach po 16.30 do 19-20]. I np. w dniu 28.02.2018r. korespondencja e-mailowa z w godzinach 12.35 (G. K. wysłała e-mail do: A. P. (1) syndyk ptak @... – k. 40 akt ZUS, odpowiedzi wnioskodawczynie godziny 16.05 - A. P. (1) utrzymywała kontakt mailowy z płatnikiem , w godzinach , przed godziną 16.30 i np. po godzinie 20 . I np. w dniu 28.02.2018r. korespondencja e-mailowa z w godzinach 12.35 (G. K. wysłała e-mail`e do: A. P. (1) syndyk ptak @... – k. 40 akt ZUS, odpowiedzi wnioskodawczynie godziny 16.05 , w dniu . Podobnie e-mail`e , przedstawione do akt ZUS do dnia 3.04.2018r. – wysyłane i odbierane przed godziną 16 czego – bezspornym dowodem jest korespondencja e-mail`owa między wnioskodawczynią - występującą jako syndyk - na kartach w aktach ZUS: 40, 41, k. 42 z dn. 8.03.2018r, 43 z dn. 13.03.2018r , k. 44 z dn. 19.03.2018, k. 45 z dn. 21.03.2018 , k. 46 z dn. 24.03.2018r. {sobota} godzina 16.18- 47], e-mail z dn. 16.04.2-18 godzina 22.10. k. 50 akt ZUS – sąd świadomie przytacza – cytuje swoje ustalenia , dla uwypuklenia uprawnionych implikacji - postawy wnioskodawczynie.

Z dokonanych ustaleń wynika, że w dniu 28.02.2018r. , jak wynika wprost – z odnotowanej liczby godzin w „P. B. P. – 8 , była , zgodnie z umową o pracę w firmie (...) w godzinach 8-16 .

I , w tym aspekcie , Sąd zwraca uwagę, że zgodnie z, zawartą umową o pracę z B. P. , wnioskodawczynie , związana tą umową , miała wykonywać tamże – w firmie (...) . P. prace w godzinach 8 -1 6 , o czym sama zeznała na rozprawie, i co w zeznaniach potwierdziła płatnik, że – wnioskodawczynie mogła wykonywać – czynności po południu.

Zatem , w kontekście tychże okoliczności, wynikających w materiale dowodowego, zgromadzonego w sprawie, Sąd nie dal wiary zeznaniom wnioskodawczynie , że wykonywała czynności w firmie płatnika w reżimie prawa pracy. Skoro – w czasie , przedpołudniowym , gdy miała realizować czynności w ramach stosunku pracy z firmą (...) , wysłała e-mail`e , czyli wykonywała czynności na rzecz płatnika . Zeznając przed Sądem , że takie czynności { czyli na rzecz płatnika} wykonywała tylko po południami , gdyż w godzinach 8-16 pracowała dla B. P. . Podkreślić nadto należy, że praca nie była przez A. P. (1) wykonywana w z góry określonym czasie, co jest jedną z przesłanek istnienia stosunku pracy (art. 22 § 1 k.p.). Zarówno ubezpieczona, jak i płatnik zeznały, w toku rozprawy, że czas pracy miał charakter elastyczny i umowny. Ubezpieczona przyznała bowiem, że nie miała dookreślonej godziny rozpoczęcia pracy - miała stawiać się w niej po zakończeniu pracy świadczonej na rzecz B. P. w godzinach około 16.30-17.00. Na tego rodzaju zachowanie zgodę wyraziła G. K. (1), potwierdzając umowność i elastyczność w zakresie godzin rozpoczęcia pracy przez ubezpieczoną. Okoliczność ta przesądza, że A. P. (1) nie miała ustalonych godzin świadczenia pracy, a zatem nie została spełniona jedna z przesłanek rzeczywistego istnienia stosunku pracy, tj. podporządkowania co do czasu wykonywania pracy.

Z art. 22 § 1 k.p. wywieść można obowiązek osobistego świadczenia pracy. W toku rozprawy sądowej G. K. (1) jednoznacznie przyznała, że część czynności A. P. (1) wykonywali za nią inni współpracownicy, jeżeli istniała taka potrzeba. Również A. P. (1) nie zaprzeczyła takiej możliwości. Taki stan faktyczny wpływa na ocenę kryterium osobistego świadczenia pracy. Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę treść powyższych zeznań, obowiązki, które wykonywać powinna A. P. (1) były w rzeczywistości powierzane również innym osobom - jej współpracownikom. W związku z tym nie można uznać, że przesłanka osobistego świadczenia pracy została w ramach stosunku łączącego strony spełniona.

Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że pomimo długotrwałej nieobecności ubezpieczonej w pracy, płatnik składek nie zatrudnił pracownika, celem jej zastąpienia, a jedynie zawarto umowę zlecenia z synem płatnika, który posiada status studenta. Nie wykazano też, aby osoba ta posiadała kwalifikacje i doświadczenie, które mogłyby dorównywać kwalifikacjom i doświadczeniu ubezpieczonej. Przesądza to o słuszności zapatrywań organów rentowych, twierdzących, że nie istniała po stronie płatnika gospodarcza potrzeba zatrudniania pracownika do wykonywania danych czynności.

A. P. (1) nie sprostала również ciężarowi wykazania środkami dowodowymi, że pozostawała z G. K. (1) w stosunku pracy. Dokumentacja złożona do akt sprawy nie stanowi dowodu na rzeczywiste wykonywanie pracy. Dokumenty

księgowe, umowa o pracę, czy same wiadomości wysyłane przy pomocy poczty elektronicznej same w sobie tego faktu nie udowadniają. Udowadniają jedynie tyle, że takie dokumenty i wiadomości zostały sporządzone (w przypadku e-maili: także wysłane), jednakże nie dowodzą, że stałe wykonywanie pracy przez ubezpieczoną w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy w istocie miało miejsce. Również zeznania świadków powoływanych przez A. P. (1) w żaden sposób nie przesądzą chociażby o podporządkowaniu pracowniczym A. P. (1) względem G. K. (1). Świadczenie bowiem także wskazywali na pewne odstępstwa w relacji A. P. (1) z płatnikiem od tych zasad, które stoją u podstawy prawnej regulacji stosunku pracy, a które Sąd objaśnił powyżej. Świadek A. K. (e-protokół rozprawy z 4 lutego 2019 r., k. 63) wskazała, że kilkakrotnie, pracując do godziny 17.00, minęła się z ubezpieczoną w drzwiach przy wychodzeniu z pracy oraz nadmieniła, że proste dokumenty segregowane są przez osoby, które "rzadko przychodzą". Świadek E. T. (e-protokół rozprawy z 4 lutego 2019 r., k. 63) zeznała, że wedle jej wiedzy do godziny 19.00-20.00 w przedsiębiorstwie płatnika przebywają osoby zatrudnione na podstawie umowy zlecenia, np. studenci.

W związku z powyższym, konkludując, A. P. (1) nie wykonywała pracy w rozumieniu art. 22 § 1 k.p. To, że A. P. (1) wykonywała określone czynności na rzecz firmy, prowadzonej przez G. K. (1), nie oznacza, że czynności te miały charakter czynności pracowniczych. W związku z brakiem spełnienia wszystkich przesłanek warunkujących istnienie stosunku pracy, w skazanych w art. 22 § 1 k.p., źródłem wykonywanych czynności mogą być inne stosunki prawne, np. umowa zlecenia, czy umowa o świadczenie usług. Ocena w tym przedmiocie znajduje się jednakże poza zakresem rozważań Sądu Okręgowego w tej sprawie.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Z czynnością taką mamy do czynienia, gdy: oświadczenie woli jest złożone drugiej stronie tylko dla pozorów, a adresat oświadczenia zgadza się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów. Celem dokonywania pozornych czynności prawnych w obrocie jest doprowadzenie do niewywoływania w drodze tychże czynności określonych skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie przez strony na zewnątrz i wytworzenia przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana.

W powyższej sprawie badaniu podlegało, czy umowa o pracę zawarta pomiędzy stronami stanowiła taką czynność prawną, w wyniku której doszło do nawiązania i wykonywania pracy w myśl k.p., czy też była ona czynnością pozorną, zawartą wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z tytułu ubezpieczenia społecznego bez zamiaru wykonywania stałej pracy.

W ramach powyższego wyводу, Sąd Okręgowy przesądził, że stosunek prawny zawarty między stronami nie spełniał ustawowych wymagań przewidzianych dla stosunku pracy. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie mamy do czynienia również z pozornością czynności prawnej.

Sąd zwrócił uwagę, na jeszcze jeden aspekt – zeznań wnioskodawczyni: A. P. (1), w toku złożonych zeznań wskazała, że – pracuje- 6 dni w tygodniu, w łącznym wymiarze 1,5 etatu, a dodatkowo prowadzi także działalność gospodarczą. Jej mąż również jest czynny zawodowo. Wskutek tego, pierwszym dzieckiem małżonków, zajmowali się rodzice A. P. (1). Zasady logiki i doświadczenia życiowego wskazują, że matka chce spędzać ze swoim dzieckiem jak najwięcej czasu, czynnie uczestniczyć w jego wychowaniu. Aktywność w wymiarze 1,5 etatu oraz prowadzenie działalności gospodarczej przez A. P. (1), właściwie wykluczało taką możliwość. Zdaniem Sądu, powyższy stan rzeczy miał mieć charakter chwilowy, potrzebny jedynie do uzyskania odpowiednio wysokiego zabezpieczenia z tytułu ubezpieczenia społecznego. A. P. (1) celowo zmaksymalizowała starania zawodowe, jednakże nie w celu stałego wykonywania pracy, świadczenia usług, czy prowadzenia własnej działalności gospodarczej w kształcie z początku 2018 roku. Czynności te miały mieć charakter tymczasowy, służący zwiększeniu swojego dochodu w celu zwiększenia, także, świadczenia z tytułu ubezpieczenia społecznego.

W powyższym przekonaniu, Sąd utwierdza także fakt, że A. P. (1), w odwołaniu od decyzji organu rentowego, stanowczo zaprzeczyła o możliwości posiadania wiedzy w temacie pozostawiania w ciąży w dniu 26 lutego 2018 roku,

tj. w dniu zgłoszenia przez płatnika do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, podczas gdy z historii choroby A. P. (1) jasno wynika, że o ciąży dowiedziała się już 23 lutego 2018 roku. Powyższe spowodowało, że oświadczenia A. P. (1) są dla Sądu niewiarygodne i potwierdzają zarazem, że A. P. (1) zmierzała przede wszystkim do tego, by zataić fakt pozostawania w ciąży do momentu aż nie zostanie objęta obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym. Należy w tym miejscu podkreślić, że w dniu 23 lutego 2018 roku A. P. (1) znajdowała się już w 6. tygodniu ciąży, a fakt poddania się badaniu tego typu nakazuje wnioskować, że podejrzewała swoje zajście w ciążę. Sąd nie traci także z pola widzenia karty historii choroby A. P. (1) z dnia 3 marca 2017 roku, w której lekarz przeprowadzający konsultację lekarską wpisał w ramach przebiegu porady lekarskiej kwestię "przygotowania do drugiej ciąży".

W tym kontekście, Sąd nie dał wiary, także, w zapewnienia A. P. (1), zawarte w piśmie do organu rentowego z dnia 30 sierpnia 2018 roku, jakoby w dniu 31 stycznia 2018 roku nie była w ciąży, ani że nie planowała zajść w ciążę.

W powyższych wywodach A. P. (1), brak jest spójności logicznej, co wynika ze sprzeczności w twierdzeniach ubezpieczonej z udokumentowanymi, w toku postępowania, zdarzeniami, osadzonymi w konkretnych datach kalendarzowych. To skutkuje koniecznością odmówienia przez Sąd wiarygodności, powyższym twierdzeniom strony.

Z wyżej wymienionych względów, Sąd, na podstawie art. 477 ze zn. 14 & 1 k.p.c orzekł jak w sentencji.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni